

Міць септемврій

Дре́вле а́браамъ пра́ведныи, и́ О́цы преподобніи, страннолюбіе
пснгажалъ є́си: та́ко же преселівся ѿ О́течества твоего, и́ въ нёмъ тече́ніе пшднигж
твоихъ скончалъ є́си. и́ нынѣ исто чають и́спѣщенія чести-
нія твоѧ мѹчи, вѣмъ притекающыи изъ вѣрою, и́ вопи-
ющими: Свѣблженіе и́ преподобне, постникіи похвало,
и́ собесѣдниче безплотныи, монахіи наставниче! о́ на́с же
Христъ бѣгъ молися, да всегда память твою любовиши
празднуетъ. И нынѣ, ко: Славо слобіе великое. Часъ й. И ѿпѣстїи.

На літurgіи прокіменъ, гласъ 3: Честна пред гдемъ смѣрти
преподобныхъ єгѡ. Стіхъ: Что воздамъ гдби ѿ всѣхъ, паже
воздаде ми; Апаз, къ галатамъ, заіало і. Аланія.
Гласъ 5: Блаженъ мъжъ боанія гда: Енгліе агні, заіало і.
Причастіенъ: Изъ памяти вѣчнію вѣдетъ пра́ведники:

Міць тогоже въ ки день.

Преподобнаго О́ца нашего и́ исповѣдника Харітона.

Вечеръ, стїхологіе: Блаженъ мъжъ:
На Гдѣ возввахъ, стїхіи на 5, гласъ д. По: Далъ є́си зваменіе:
С трасти тѣбленія возвращаніемъ оўкалилъ є́си, и́ при-
лѣжнымъ моленіемъ, смія листіваго слезъ тѣчами пото-
пилъ є́си блаженне, и́ благододилъ є́си бѣгъ попремногъ
Харітоне преподобне. тѣмъ оўкаси та иѣнными дрми,
иісъ члвѣколюбци, и́ спісъ душъ нашихъ.

По́томъ пощенія оўгасілъ є́си оўгліе стїастіи достоідне,
Огню приобцаакса ранами и́ болѣзнями, исповѣдавъ пред
беззаконными мъчители воглощашася слова истоіи,
и́ свидѣтель былъ є́си, оўпачренъ ранами многообразныхъ
мъкъ, бгоносе Харітоне пребогате.

Въ пустынахъ и́ горахъ тѣ вѣгла оўдалілъ є́си, душъ